

KHUTBA

Norsk

Fredag 10.12.10

De skjulte syndene

Kjære muslimer,

i dette livet dras vi alltid mellom det lovlige og det forbudte, mellom godt og ondt, og mellom å underkaste seg Allah (swt) og våre begjær. Bare veldig få mennesker greier å unnsnippe; disse er de velsignede, som greier å holde seg på den rette veien gjennom hele livet. Alle våre handlinger blir nøye notert frem til dommedag, da vi må bli stilt framfor vårt regnskap. **Alt de har gjort finnes i bøkene, alt stort og smått er notert. [Koranen 54:52-53]** På denne dag vil alle våre handlinger bli sett igjennom, og de skjulte syndene vil bli synlige. Overraskende vil mennesker som i dette livet fremstod som gode muslimer, muligens også lærde, bli dømt for straff. Alle de gode handlingene og tilbedelsen de gjorde, vil ikke bety noe.

Skolerter og gode mennesker dømt for straff(!) Er ikke det rart og skremmende på en gang? Hvordan kan det skje, og hvordan kan det unngås?

For å unngå at dette hender oss, må vi forstå hvordan det kan skje. Vi kan få en forståelse av dette, ved å lytte til profet Muhammed (saws): **Tawban (må Allah være fornøyd med han) fortalte: «Profet Muhammed (saws) sa: 'Jeg vet at noen mennesker som har gjort mange gode handlinger (han sa at mengden gode handlinger var like høy som fjellene Tihama), likevel ikke vil få noen belønning for dem på Dommedag.' Jeg spurte: 'Hvem er disse menneskene? Beskriv dem, så vi kan forsøke og unngå å være blant dem'. Profeten svarte: 'De er dine brødre, de gjør gode handlinger som deg, og de bruker natten til bønn og tilbedelse som deg, men når de er alene, usett av andre mennesker, så bedriver de synder og går over grensene som Allah har satt'»** Fortalt av Ibn Maja.

Det første å merke seg ved denne samtalen mellom Profeten (saws) og Thawban (en av Profetens følgesvenner) er hvor opptatt Thawban var av å kjenne til disse menneskene, og hvor redd han var for å være blant dem. Han var Profetens følgesvenn, så hva da med oss? Vi er ikke langt nær deres nivå i bønn og tilbedelse, og samtidig tenker vi at vi er gode mennesker. Vi tenker at disse få bønnene og stundene for tilbedelse vi gjør er nok for å sikre oss Paradiset. Vi tenker slik, og glemmer at vår tilbedelse er lik null i forhold til velsignelsene som Allah (swt) har gitt oss. Om vi er i tilbedelse hele livet, vil det ikke være nok for å takke for en eneste av velsignelsene gitt av Allah. Vi må derfor se på oss selv, og revaluere vårt nivå av *imaan*.

Det andre å merke seg, er grunnen til at det kan skje. Det er fordi disse menneskene er mer redde for andre mennesker enn Allah. De er redde for at deres feil, synder eller dårlige oppførsel kan bli oppdaget av andre mennesker, så de jobber hardt for å unngå det. Det vil si at de ikke bryr seg om hva Allah våker over dem, og vet alt hva de gjør. **Ser du ikke at Gud kjenner til alt som er i himlene og på jord? Det er ingen hemmelig rådslagning mellom tre, uten at Han er den fjerde, eller fem, uten at Han er den sjette av**

dem. Heller ikke mellom færre eller flere enn dette, uten at Han er med dem, hvor de enn er. Så vil Han fortelle dem hva de bedrev på oppstandelsens dag. Gud kjenner til alle ting. [Koranen 58:7]

Vi må altså huske at Allah (swt) vet alt vi gjør. Om vi klarer å skjule våre feil og synder for alle i hele verden, vil vi ikke klare å skjule dem for Allah. Vi må frykte Ham heller enn å frykte andre mennesker. Så hvordan kan vi hindre og være blant disse menneskene?

Vurder følgende:

Husk at «alt som ender godt, er bra». Det eneste som betyr noe er hvordan du ender livet. Du er sikret om du ender det etter et liv med gode handlinger. Men du vil møte straff om du ender det etter et liv med dårlige handlinger. Dette er blitt hevdet av profet Muhammed (saws) i en *Hadith* fortalt av Abdullah ibn Masood (må Allah være fornøyd med han): «**Profeten sa: 'Mennesket kan utføre handlinger som bringer han nærmere Paradiset enn en armlengdes avstand, før han gjør utfører handlinger som bringer han til Helvete. På den andre siden kan et menneske være nærmere Helvete enn en armlengdes avstand, før han utfører en handling som bringer han til Paradiset.'**» Siden vi ikke vet når vi kommer til å dø, må vi være sikre på at vi holder oss på rett spor, hele veien.

Dersom du fortsetter å utføre syndene, vil Allah (swt) avsløre dem for andre mennesker, og før eller senere vil de vite hva du skjuler. Det er latterlig å tro at man kan skjule noe for folk i evig tid; anta at Allah vil tillate deg å bedra andre mennesker og late som du er en god person, uten at Han avslører deg. **Føler de seg sikre mot de trekk Gud gjør? Ingen kan føle seg sikker mot Guds trekk, unntatt et folk av tapere. [Koranen 7:99]** Så hva kan man tjene på å skjule sine synder for andre mennesker? Hvorfor kaste bort tid og energi på å skjule synder, når de heller kan unngås?

Husk, om vi var usett av andre mennesker og stoppet hva vi ville gjøre bare fordi Allah (swt) vil det; og hvis vi lot være å synde kun i frykt for Allah (swt) og i viten om at Han ser oss, vil vi bli beriket med Hans velsignelser. **De som frykter Herren i det skjulte, dem venter tilgivelse og stor lønn. [Koranen 67:12]**

Men for dem som frykter Herrens maktstilling, for dem skal det være to paradises haver. [Koranen 55:46]

Men den som fryktet Herrens maktstilling og nektet seg sine lyster, - se, paradises have er herberget. [Koranen 79:40-41]

Og til slutt, husk at Allah (swt) tilgir synder og belønner mennesker som hengir seg til Ham. Så dersom du gjør lignende synder, må du gjøre *tawbah* med det samme, før det er for sent. Det spiller ingen rolle hvor mange, eller hvor store synder du har gjort; dersom du er oppriktig i din *tawbah*, vil Allah tilgi. **Si: «Dere Mine tjenere, som har vist lettsindighet som vil ramme dere selv, fortil ikke for Guds nåde. Gud vil forlate alle synder, Han er den Ettergivende, den Nåderike. Vend dere i bot til Herren, og overgi dere til Ham, før straffen er over dere. For da kan dere ikke hjelpes. Følg det beste, som er åpenbart for dere fra Herren, før straffen kommer over dere plutselig, uten at dere aner noe. For at ingen må si: 'Trøste meg for det jeg forsømt ovenfor Gud! Jeg var visselig av dem som spottet,' - eller si: "Hvis bare Gud hadde ledet meg, ville jeg vært av de gudfryktige," – eller si når han ser straffen: 'Å, kunne jeg bare vende tilbake, så jeg kunne bli av dem som handler vel!」[39:53-58]**

Jeg ber Allah om å tilgi oss, og hjelpe oss å adlyde Han, og følge Hans vei. Amen

Khutba av Sidi Mohamed Ould Cherif